

Afgjørelse under en af hans Formænd. Det høie Thing kan naturligtvis ikke forudsætte at jeg, som kun i faa Dage har fungeret som Justitsminister, skulde have fundet nogen Anledning til at gennemlæse de Forhør, der i sin Tid ere afholdte i den omhandlede Sag. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende kun udtale som en Formodning, som en Gissning, at Grunden til, at den daværende Justitsminister er kommen til det Resultat, at der ikke var Noget at foretage, er den samme, som i Almindelighed vil ligge til Grund for enhver saadan Resolution, nemlig, at det ikke er antaget, at der vilde komme noget Udbytte ud af en Justitsag. Jeg skal i saa Henseende indskrænke mig til denne Udtalelse, idet jeg dog tilspøjer, at, forsaavidt det maatte interessere Offentligheden at komme til Kundskab om den Burdering, der har ligget til Grund for Justitsministerens Skjøn, antager jeg, at det vil kunne stee, og at det vil stee, naar Revisionsagen kommer til at foreligge i det andet Thing, hvor den Justitsminister, der fungerede i Foraaret 1864, da formeentlig dette Skjøn maa være afgivet, nu har Sæde som valgt for Kjøbenhavns 7de Valgkreds. Det vil ikke være det høie Thing ubekendt, at det ikke er almindeligt og i alt Fald ikke forestrevet, at der for en Ministers Resolution gives Motiver. Jeg vilde altsaa som Følge heraf heller ikke have kunnet forestå, hvad der har kunnet ligge til Grund for det Skjøn, der dengang er afgivet, selv om jeg havde fundet det rigtigt at undersøge det. — Jeg skal altsaa tillade mig med disse Øtringer at udtale det Ønske, at man vil lade denne Sag beroe, idetmindste indtil der har været givet den Paagjældende, der som Minister har afgivet Skjønnen, Leilighed til at udtale sig.

Rehmann: En af de Grunde, hvorfor jeg i sin Tid ikke kunde modtage det høie Things Valg til at være Medlem af det Udvalg, hvis Betænkning nu foreligger, var den, at jeg som forhenværende Indenrigsminister stod i et saadant personligt Forhold til et af de deri fremdragne Punkter, om hvilket det let kunde forudsæes, at det vilde tilbrage sig særdeles Opmærksomhed, at jeg ikke kunde finde det passende i

denne Sag at sætte mig paa Dommersædet; thi, hvorvel Statsrevisionen — om hvilken jeg strax skal bemærke, at den kun har at gøre med de ansvarlige Ministre — ikke har gjort nogen Indstilling om Ansvar, var det dog ingenlunde givet, at ikke et Udvalg ved nærmere Granstning kunde komme til et andet Resultat, og i ethvert Tilfælde er selve Statsrevisionens Antegning ogsaa uden nogen Conclusion i sit Væsen en meget alvorlig Anklage imod dem, der have haft med denne Sag at gøre. Jeg skal strax forudskikke den Bemærkning, at jeg er langt fra at beklage mig derover. Der gives mangfoldige Forhold, om hvilke Administrationen har nøiagtigere Kundskab, end selv en meget omhyggelig Statsrevision kan forstaae sig; men man kan ogsaa tænke sig Tilfælde, i hvilke Uberettigede kunde ønske at skjule Sandheden og høie Retten, og det er netop i saadanne Tilfælde, at den fakkelige Control, som Rigsdagen udfører igennem Statsrevisionen, har sin største og fyldestgørende Betydning. Nu kan ganske vist den nuværende ærede Indenrigsminister med Sandhed sige, hvad han forøvrigt alt har sagt i Folkethinget, at han med hele Sagen ikke har haft Andet at gøre, end at han, ved at tiltræde sit Embede, har foresundet en Ansøgning om Afsted og ikke har haft Bestænkelse ved at indstille den til Bevilling, og den ærede Justitsminister er berettiget til at sige, hvad vi i dette Dieblik have hørt af hans Mund, at det ikke er hans Sag at gennemgaae Acterne i afgjorte Sager eller bedømme tidligere Justitsministeres Færd. Men et blot Ministerkifte kan dog umulig afgjøre Sagen, og den ærede Justitsminister har jo selv henviist til, at, da den foregaaende Justitsminister nu sidder i Folkethinget, vil man af ham kunne faae det Tilsvarende, der ønskes. Men det Samme gælder i langt højere Grad om mig; thi jeg har som Minister haft meget med disse Sager at gøre, og har derfor et naturligt Kald til at forsvare mig og mit Forhold. Jeg gjør dette saameget mere, som Udvalget ikke er kommet til den Conclusion, at der skulde foretages en yderligere Undersøgelse af den hele Sag — i saa Tilfælde vilde jeg uden al Tvivl have ventet, indtil ogsaa min Andeel deri kom frem — men Udvalget har henviist Dommen